

ubegribelige Opfattelse, at denne Tale af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen er rettet mod mig, idet jeg skulde hylde disse ny-europæiske Skoletanker. Allerede da det ærede Medlem Hr. Pürschel havde Ordet og vilde udtale sig om min Tilslutning til disse Ideer, standsede jeg ham, idet jeg nede fra min Plads sagde: Andre tillægger mig disse Ideer. Det ærede Medlem Hr. Pürschel maatte saa nøjes med at beklage, at jeg havde skaffet mig saa daarlig en Presse, at man troede det om mig. Ja, hvad er nu det for en Presse? Mig bekendt har ingen anden end den konservative københavnske Skoleborgmester tillagt mig disse Ideer. I Artikler i „Berlingske Tidende“, man ikke kan betegne som andet end desperate, søger Borgmesteren at skræmme Borger-skabet med, at jeg har lovet de ny-europæiske Ideer Indgang i Skolen, og at jeg vil opløse Disciplin og Lydighed. Mig bekendt har hverken den københavnske Skoleborgmester eller det ærede Medlem Hr. Pürschel nogen Sinde overværet et Møde, hvor jeg har talt om Skolen. Ikke des mindre er denne Paastand blevet gentaget her af det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen, idet det ærede Medlem fortæller, at jeg har præsenteret Grundtvig og Kold som Folk, der absolut var i Overensstemmelse med de ny-europæiske Skoletanker, og det ærede Medlem syntes ligefrem, at det var Synd af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen at rive mig ud af den Idyl at rejse rundt med Grundtvig og Kold under Armen. Og der er ogsaa andre Talere af Venstre, der aldeles ugenert fastslaar, at det er den ny-europæiske Skole, jeg vil indføre. Jeg har allerede omtalt, hvad jeg ved mine Skolemøder har udtalt om Kold og Grundtvig. Om den nye Skole har jeg udtalt, at det nye Aarhundrede har set en rivende Udvikling i Folkets Syn paa Skolen, og at store Kredse udenfor de grundtvigske Kredse, som før havde været tilbøjelige til at se med nogen Haan paa de Grundtvig-Koldske Skoletanker, hvis de overhovedet havde anet deres Tilværelse, var begyndt at forstaa at værdsætte dem. Men de skoleinteresserede Kredse var ikke standset ved dem som det absolutte; de gik videre, de vilde ikke blot tage Børnenes Modtagelighedsevne, deres Fantasi og deres Følelse

i Brug, men de vilde ogsaa tage deres Selvvirksomhed i Brug.

Jeg har sagt, at utvivlsomt for alle arbejder der sig overalt en Skolens Reform frem, og dette skulde nu altsaa betyde: Ny-europæisk Skole, Disciplin og Lydigheds Opløsning. Jeg finder i „Højskolebladet“ for 30. Oktober — mine Kilder er de bedste, vil ærede Medlemmer se — en lille Opsats af Friskolelærer Alkærsig, som netop anstiller Betragtninger over den Koldske Skoles Forhold til den moderne Skole, og hans Betragtninger er baade klare og anskuelige. De er foranlediget ved en Mistforstaaelse af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Udtalelser, men det har ikke noget at sige. Hr. Alkærsig skriver: Kold befriede Børnene fra Lektieterperiet, men han lod den anden Side af Skolens Virksomhed ligge. Han søgte ikke nye Metoder for Læsning, Skrivning og Regning. Han kunde ikke tænke sig at lære Børnene Geografi paa ny Maade. Det er det, siger denne Friskolelærer, som de moderne Skoletanker nu vil gøre, og i det Arbejde vil Friskolen forene sig med de nye Skoletankers Mænd. Denne Friskolelærer kan altsaa udmærket godt se Forbindelsen mellem de Koldske Tanker og de moderne Tanker. Jeg vil nu ikke give Hr. Alkærsig fuld Ret, naar han siger, at Kold ikke med Hensyn til de egentlige Lærefag har søgt nye Metoder. I sidste Uge holdtes der i Pædagogisk Selskab her i Byen et Foredrag af Lektor Vilhelm Lorentzen ved Metropolitanskolen om en historisk-geologisk Udfugt, som denne Skoles anden Gymnasielasse havde foretaget til Ringsted. Det var Naturfagslæreren, som i Marken havde vist de 37 Elever de geologiske Dannelser og Bevoksningerne, medens Historielæreren havde taget fat ved den Tid, da Menneskene traadte op i disse Egne, og havde gennemgaaet Historien. Der fremvistes ved dette Foredrag, som jeg desværre var forhindret i at overvære, Lysbilleder fra denne overordentlig vellykkede Tur. Da Metropolitanskolen for kort Tid siden henvendte sig til mig med Planer om denne Tur, stod saa lyslevende for mig den unge Kold. Om den unge Kold fortælles der, at da han var Lærer i Vest-slesvig, gik han med Børnene ud i Marskegnene paa Tur for dér at lære dem Plante-livet og Dyrelivet at kende; han søgte